

မာ တီ က

၁၄။	ဘယ်သီဘယ်လမ်း ဘယ်ခရီးလှမ်းမလဲ	၁၆၆
၁၅။	“လောလီ” တို့နှင့်အတူ	၁၇၆
၁၆။	သေခြင်း၏အက	၁၈၇
၁၇။	ဘဝအမြင်	၁၉၈
၁၈။	လူသားနှင့် လူသား၏ဘဝ	၂၁၀
၁၉။	မင်းသုံးပါး	၂၂၂
၂၀။	ဧည့်ဝတ်	၂၃၅
၂၁။	နယ်ခြား	၂၄၆
၂၂။	မင်းနှစ်ပါးဆုံခြင်း	၂၅၉
၂၃။	တောရမန်နေပြည်တော်	၂၇၂
၂၄။	ဆံဖြူမယ်	၂၈၅
၂၅။	တိုက်ပွဲစဉ်	၂၉၇
၂၆။	သားယောက်ျား	၃၀၈
၂၇။	ထီးနန်းပြန်ရဦး	၃၂၃
၂၈။	မိုးသားတိမ်လိပ်	၃၃၂
၂၉။	နိဂုံး၏အသွင်လက္ခဏာ	၃၄၁
၃၀။	ချိုမြိန်သော အိပ်မက်၏ နိဂုံး	၃၅၄
၃၁။	သမိုင်းအထောက်အထား	၃၆၆
၃၂။	အိပ်ထောင်ရှင် ရာဟုလာ	၃၉၃
၃၃။	ရာဟုလာစာပေ	၄၀၆
၃၄။	ရာဟုလာ၏ စာအုပ်များ	၄၁၀
၃၅။	ရုရှပြည်မှာ ရာဟုလာ	၄၁၈
၁။	သေခြင်း သို့မဟုတ် ရှင်ခြင်း	၁
၂။	နတ်ပြည်နှင့် ငရဲပြည်	၁၃
၃။	အဆုံးအဖြတ်	၂၅
၄။	သေမင်းနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ	၃၈
၅။	ကျယ်ပြန့်သော လူ့ဘောင်	၅၁
၆။	သတိမေ့အကျဉ်းထောင်၏ အကျဉ်းသား	၆၆
၇။	ဘုရားဖူးခရီးသည်	၇၇
၈။	လူသား	၈၈
၉။	ခရီး	၁၀၁
၁၀။	အကျဉ်းထောင်မှ ထွက်ပြေးခြင်း	၁၁၁
၁၁။	မာဒလူမျိုးတို့၏ နယ်မြေ	၁၂၆
၁၂။	နတ်ရွာ	၁၃၈
၁၃။	သာတူညီမျှရေး	၁၅၂

□	ရာဟုလာ၏နိဒါန်း	က
□	မြန်မာပြန်သူ၏အမှာ	ဂ

ရာဟုလာ၏ နိဒါန်း

‘သီဟသေနာပတိ’ နှင့် ‘ဇယယောဓေယ’ တို့ကဲ့သို့ပင် ‘မဓုရဆွပန’ (လူ့ဘောင်သစ်) သည်လည်း ကျွန်ုပ်၏ သမိုင်းဝတ္ထုဖြစ်သည်။ ၁၉၄၄-၄၅ ခုနှစ်၌ တေဟရန် (အီရန်) တွင် ခုနစ်လကြာ နေထိုင်စဉ်က ဤဝတ္ထုကို ရေးသားရန် အကြံပြုခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှ အစပြု၍ ဝတ္ထုအတွက် လေ့လာမှု၊ အချက်အလက် စုဆောင်းမှုကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၄၉ ခုနှစ်ကျမှပင် ဝတ္ထုကို စတင်ရေးသားနိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဤဝတ္ထုဖြင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်နေကြသည့် သမိုင်း၏ စာမျက်နှာအချို့ကို စာဖတ်သူတို့၏ ရှေ့မှောက်တွင် ကြီးစားပြီး တင်ပြထားသည်။ ယင်းသို့ တင်ပြရာ၌ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မည်မျှအောင်မြင်မှုရရှိသည်ဆိုသည်ကိုမူ အလေးအနက်ထားပြီး ဖတ်သည့် စာဖတ်သူများကသာလျှင် ပြောပြနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်၏ အခြားဝတ္ထုများကဲ့သို့ပင် ဤဝတ္ထု၌လည်း ဟာကွက်များစွာရှိသည်ဆိုသည့်အချက်ကို ကျွန်ုပ် လက်ခံသည်။ ယင်းအချက်များကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်၏ ကလောင်သည် အချိန်အတန်ကြာမျှ ဤဝတ္ထုကို ရေးသားရန် တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင်

‘သီဟသေနာပတိ’ နှင့် ‘ဇယယောဓေယ’ တို့ကဲ့သို့ပင် ‘မဓုရဆွပန’ (လူ့ဘောင်သစ်) သည်လည်း ကျွန်ုပ်၏ သမိုင်းဝတ္ထုဖြစ်သည်။ ၁၉၄၄-၄၅ ခုနှစ်၌ တေဟရန် (အီရန်) တွင် ခုနစ်လကြာ နေထိုင်စဉ်က ဤဝတ္ထုကို ရေးသားရန် အကြံပြုခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှ အစပြု၍ ဝတ္ထုအတွက် လေ့လာမှု၊ အချက်အလက် စုဆောင်းမှုကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၄၉ ခုနှစ်ကျမှပင် ဝတ္ထုကို စတင်ရေးသားနိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဤဝတ္ထုဖြင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်နေကြသည့် သမိုင်း၏ စာမျက်နှာအချို့ကို စာဖတ်သူတို့၏ ရှေ့မှောက်တွင် ကြီးစားပြီး တင်ပြထားသည်။ ယင်းသို့ တင်ပြရာ၌ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မည်မျှအောင်မြင်မှုရရှိသည်ဆိုသည်ကိုမူ အလေးအနက်ထားပြီး ဖတ်သည့် စာဖတ်သူများကသာလျှင် ပြောပြနိုင်ပေလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်၏ အခြားဝတ္ထုများကဲ့သို့ပင် ဤဝတ္ထု၌လည်း ဟာကွက်များစွာရှိသည်ဆိုသည့်အချက်ကို ကျွန်ုပ် လက်ခံသည်။ ယင်းအချက်များကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်၏ ကလောင်သည် အချိန်အတန်ကြာမျှ ဤဝတ္ထုကို ရေးသားရန် တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင်

ဤဝတ္ထုတွင် ဇာတ်ဆောင်အဖြစ် ပါဝင်နေကြသည့် တရားမျှတမှုကို လိုလားသော သမိုင်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကျွန်ုပ်အား ဤဝတ္ထုမရေးဖြစ်ရေးဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်ဖန်တီးနေပေသည်။

ဤဝတ္ထု၏ နောက်ခံမှာ ဒဂုလာ (တီကရာ) မြစ်မှ ဝတ္ထုမြစ် (အာရှအလယ်ပိုင်း) အထိ နယ်မြေဝေသဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလမှာ ခရစ်နှစ် ၄၉၂ မှ ၅၂၉ အထိ ဖြစ်သည်။ ဤဝတ္ထုသည် သမိုင်း၌ တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အချက်အလက်များပေါ်တွင် မည်ရွေ့မည်မျှ အခြေခံထားသည် ဆိုသည့်အချက်ကို ဤဝတ္ထုအဆုံးတွင် နောက်ဆက်တွဲအနေဖြင့် ဖော်ပြထားသည့် ‘သမိုင်းအထောက်အထားများ’ တွင် တွေ့မြင် ဖတ်ရှုရပါလိမ့်မည်။

နိဂုံးအထိ
၂၂ ၃ ၄

ရာဟုလာသံကိစ္စအမှာ

မြန်မာပြန်သူ၏အမှာ

ဤဝတ္ထုသည် ရာဟုလာသံကိစ္စ၌ ရေးသားထားသည့် သမိုင်းနောက်ခံဝတ္ထုကြီး လေးခုအနက် ထင်ရှားသည့် ဝတ္ထုတစ်ခုဖြစ်သည်။ အခြားဝတ္ထုများမှာ ‘သီဟသေနာပတိ’၊ ‘ဇယယောဓေယ’၊ ‘ဝိဆမရိတယာတြီ’ တို့ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းဝတ္ထုများထဲမှ ‘သီဟသေနာပတိ’ ကို ဤမြန်မာပြန်သူသည်ပင် မြန်မာပြန်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ‘ဝိဆမရိတယာတြီ’ ကိုလည်း ‘အမေခံခရီးသည်’ အမည်ဖြင့် မြန်မာပြန်ရန် စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

ယခုဝတ္ထု၏ အမည်ရင်းမှာ ‘မဓုရဆွပန’ဟုခေါ်သည်။ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ ‘ချိုမြိန်သောအိပ်မက်’ ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ‘လူ့ဘောင်သစ်’ ဟူသောအမည်မှာကား မြန်မာပြန်သူ၏ သဘောဆန္ဒအရ မှည့်ခေါ်ထားသည့် အမည်ဖြစ်သည်။

ရာဟုလာသံကိစ္စ၌၏ အထက်ပါ သမိုင်းနောက်ခံ ဝတ္ထုကြီး လေးခုအနက် ဤ ‘လူ့ဘောင်သစ်’ ဝတ္ထုမှတစ်ပါး အခြားဝတ္ထုကြီး သုံးခုမှာ တိနိယသမိုင်းကို နောက်ခံထားပြီး ရေးသားထားသည့် ဝတ္ထုများဖြစ်ပေသည်။ ရာဟုလာသံကိစ္စ၌၏ နိဒါန်းတွင် ရေးသားဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဤ ‘လူ့ဘောင်သစ်’ ဝတ္ထု၏ နောက်ခံမှာမူ ခရစ်နှစ်

ဤဝတ္ထုတွင် ဇာတ်ဆောင်အဖြစ် ပါဝင်နေကြသည့် တရားမျှတမှုကို လိုလားသော သမိုင်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကျွန်ုပ်အား ဤဝတ္ထုမရေးဖြစ်ရေးဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်ဖန်တီးနေပေသည်။

ဤဝတ္ထု၏ နောက်ခံမှာ ဒဂုလာ (တီကရာ) မြစ်မှ ဝတ္ထုမြစ် (အာရှအလယ်ပိုင်း) အထိ နယ်မြေဝေသဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလမှာ ခရစ်နှစ် ၄၉၂ မှ ၅၂၉ အထိ ဖြစ်သည်။ ဤဝတ္ထုသည် သမိုင်း၌ တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အချက်အလက်များပေါ်တွင် မည်ရွေ့မည်မျှ အခြေခံထားသည် ဆိုသည့်အချက်ကို ဤဝတ္ထုအဆုံးတွင် နောက်ဆက်တွဲအနေဖြင့် ဖော်ပြထားသည့် ‘သမိုင်းအထောက်အထားများ’ တွင် တွေ့မြင် ဖတ်ရှုရပါလိမ့်မည်။

လေးရာစုအဆုံးနှင့် ငါးရာစုအကောလက အာရှအလယ်ပိုင်း အထူးအားဖြင့် အီရန်၏သမိုင်းဖြစ်သည်။

မဟာခရီးသည်ကြီး ရာဟုလာသံကိစ္စ၌သည် ခရီးလှည့်လည် သွားလာရင်း ၁၉၄၄-၄၅ ခုနှစ်လောက်က တေဟရန် (အီရန်) သို့ ရောက်သွားသည်။ အီရန်၌ လအတန်ကြာ နေထိုင်စဉ်အတွင်း ရာဟုလာသည် ဤဝတ္ထု၏ နောက်ခံသမိုင်းကြောင်း သိလွန်စကို သိရှိရသည်။ ထိုအချိန်ကပင် စတင်ပြီး သူ၏ ဦးနှောက်ထဲတွင် ဤဝတ္ထု၏ သန္ဓေစခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် အကောင်အထည်အဖြစ်ဖြင့် ဖွားမြင်ပေါ်ပေါက်လာသည်မှာကား နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာမှ ဖြစ်လေသည်။ အီရန်၌ နေစဉ်အတွင်း ရာဟုလာ၏ ဦးနှောက်ထဲတွင် သန္ဓေတည်ခဲ့သော အခြားစာအုပ်တစ်ခုလည်း ရှိသေးသည်။ ထိုစာအုပ်ကား အာရှအလယ်ပိုင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် အပြည့်စုံဆုံး သမိုင်းစာအုပ်ကြီး ဖြစ်သည်။ ယင်းသမိုင်းစာအုပ်ကြီးသည်လည်း နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာမှပင် စာအုပ်အဖြစ် ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ ယင်းစာအုပ်ကြီးမှာ အိန္ဒိယပြည် စာပေအဖွဲ့အစည်းကြီးဖြစ်သည့် ‘ဆာတီကျ အကယ်ဒမီ’ ၏ ဆုချီးမြှင့်ခြင်းကိုလည်း ခံယူရရှိသည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်လည်း ဘာသာပြန်ဆိုထားပြီးဖြစ်သည်။ ယင်း သမိုင်းစာအုပ်ကြီးနှင့် ဤ ‘လူ့ဘောင်သစ်’ မှာ ဆက်စပ်မှုရှိနေသည်။ အာရှအလယ်ပိုင်း သမိုင်းစာအုပ်အတွက် အချက်အလက်ကို လေ့လာစုဆောင်းရာမှ ဤဝတ္ထု၏ ဇာတ်ဆောင်များဖြစ်သည့် ‘မဒဂတ်’ နှင့် ‘ကဝတ်ဘုရင်’ တို့၏ သဲလွန်စကို သွားတွေ့ခြင်းဖြစ်ဟန်တူသည်။

ဆိုရှယ်လစ်အတွေးအခေါ် သမိုင်း၌ သိပ္ပံနည်းကျ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒမတိုင်မီက ဥရောပတွင် စိတ်ကူးယဉ် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒီများ ထွန်းကားပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ယင်း ဥရောပ စိတ်ကူးယဉ် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒီများ၏ ခေတ်မတိုင်မီကပင် အာရှနှင့် အာရှ အလယ်ပိုင်းတို့တွင် ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် ဆိုရှယ်လစ်လောက အိပ်မက်မက်ခဲ့သူများ ရှိကြသည်။ တီဗက်မှ ဘုရင် မုနေကျန်ပိုင်သည် ယင်းတို့အထဲတွင် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ယင်းဘုရင်သည် သာတူညီမျှရေးဝါဒကို အကောင်အထည်

ဖော်သည့်အတွက် အသက် အသတ်ခံသွားရရှာသည်။

ဤဝတ္ထုတွင် ပါရှိသည့် အဓိကဇာတ်ဆောင် ‘မဒဂတ်’ သည်လည်း သာတူညီမျှမှုဦးစီး သာယာအေးချမ်းသည့် ဆိုရှယ်လစ်လောကကို အိပ်မက်မက်သွားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့စိတ်ကူးသည် ထိုခေတ်က ရုပ်လုံးပေါ်မလာခဲ့ပေ။ ‘မဒဂတ်’ ၏ ယင်းစိတ်ကူးသည် ဤဝတ္ထု၏ ဦးတည်ချက် ဖြစ်လေသည်။

ဤဝတ္ထုကို ကျွန်ုပ် စတင် မြန်မာပြန်သည်မှာ လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်စုနှစ်ခန့်က ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် စရိုသာစထားပြီး အပြီးမသတ်နိုင်ခဲ့ပေ။ ဤဝတ္ထုနောက် မြန်မာပြန်သည့် ဝတ္ထုများသည်သာ အလွန်အလွန် ထွက်လာပြီး ဤဝတ္ထုမှာ တော်တော်နှင့် စာအုပ်ဘဝ မရောက်နိုင်ခဲ့ပေ။ ယင်းသို့ ကြန့်ကြာရခြင်း၏ အကြောင်းတစ်ခုမှာ ရာဟုလာသံကိစ္စ၌ သည် ဤဝတ္ထုကို ရေးသားရာ၌ အီရန်ဝေါဟာရနှင့် အသုံးအနှုန်းများကို အများအပြား ထည့်သွင်းသုံးနှုန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မြန်မာပြန်ရာ၌ အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်ရလေသည်။

ဤမြန်မာပြန်၌ ကျွန်ုပ်သည် မူရင်း အီရန် အသုံးအနှုန်းများကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ကြဉ်ပြီး နားလည်လွယ်မည့် အသုံးအနှုန်းများကို အစားထိုး ဘာသာပြန်ထားပါသည်။ သို့ရာတွင် မလွဲသာမရှောင်သာ သည့် ဝေါဟာရများကို ထည့်သွင်းဖော်ပြထားရသည်ဖြစ်၍ စာဖတ်သူများအတွက် အတန်ငယ် မပြေမဆော့ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။